

Νεώτερες Στατιστικές – Εξελίξεις – Κρίσεις

Σύμφωνα με τα στοιχεία του 2002 το 64,2% των κατοίκων της χώρας αυτοχαρακτηρίζονταν ως «Μακεδόνες»¹. Οι Αλβανοί αποτελούν την μεγαλύτερη μειονότητα με 25,2% αν και τα δύο αλβανικά κόμματα (D.P.A, D.V.I) αμφισβητούν τα αποτελέσματα, τονίζοντας ότι το αλβανικό στοιχείο φτάνει το 40% περίπου του συνολικού πληθυσμού². Με την στατιστική του 2006 έχουμε την εξής εικόνα:

«Π.Γ.Δ.Μ»

ΣΥΝΟΛΙΚΟΣ ΠΛΗΘΥΣΜΟΣ:		2.050.554 κάτ.
ΠΥΚΝΟΤΗΤΑ:		81 κάτ./τ.χλμ
ΚΑΤΑΝΟΜΗ ΠΛΗΘΥΣΜΟΥ:	ΑΣΤΙΚΟΥ:	62%
	ΑΓΡΟΤΙΚΟΥ:	38%
ΔΗΜΟΓΡΑΦΙΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ:		0,26%
ΠΡΟΣΔΟΚΙΜΟ ΖΩΗΣ:		73,97 ΧΡΟΝΙΑ
	ΓΥΝΑΙΚΕΣ:	76,62 ΧΡΟΝΙΑ
	ΑΝΔΡΕΣ:	71,51 ΧΡΟΝΙΑ
ΘΡΗΣΚΕΙΑ:	ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΙ ΟΡΘΟΔΟΞΟΙ:	67%
	ΙΣΛΑΜΙΣΤΕΣ:	32,63%
	ΑΛΛΟΙ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΙ:	0,31%

1. *Census of population, Households and Dwellings in the Republic of Macedonia, Final Data*, Skopje, 2005, σελ.3η.

2. Shaban Prifti, *shqipetaret e Tetoves*, Tirane 1994, σελ. 110-115, όπου αναφέρεται στην αλβανική πλειοψηφία και για τους Ελληνοβλάχους που συστηματικά απαλείφουν οι γείτονες από τις σχετικές στατιστικές.

Η ΛΕΓΟΜΕΝΗ «ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΗ:	64,2%
ΑΛΒΑΝΙΚΗ:	25,2%
ΤΟΥΡΚΙΚΗ:	3,9%
ΓΛΩΣΣΑ: ΣΕΡΒΟΚΡΟΑΤΙΚΗ:	1,8%
ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΗ ΚΑΙ ΑΛΛΕΣ ΓΛΩΣΣΕΣ ³ :	4,9%
ΑΝΑΛΦΑΒΗΤΙΣΜΟΣ:	3,9%
«ΜΑΚΕΔΟΝΕΣ»:	64,2%
ΑΛΒΑΝΟΙ:	25,2%
ΤΟΥΡΚΟΙ:	3,9%
ΕΘΝΟΛΟΓΙΚΗ ΣΥΝΘΕΣΗ: ΡΩΜ:	2,7%
ΣΕΡΒΟΙ:	1,8%
ΒΛΑΧΟΙ ΚΑΙ ΒΟΣΝΙΟΙ:	2,2%

Το πώς οι στατιστικές αυτές χειρίζονται τους διάφορους εθνολογικούς όρους «εξαφανίζοντας» ολόκληρες εθνότητες το έχουμε εξηγήσει επαρκώς στα προηγούμενα κεφάλαια από το πρώτο καθεστώς του Tito μέχρι το καθεστώς Gligorov, Crvenkovsk, Trajkovski, Grujevski. Ο τελευταίος ως πρωθυπουργός της γειτονικής χώρας στην ομιλία του, απευθυνόμενος στους συγκεντρωμένους πολίτες στην κεντρική πλατεία των Σκοπίων στις 8/9/2008, ημέρα της ανεξαρτησίας της χώρας (στις 8/9/1991) ήταν κάθετος, αδιάλλακτος, διεκδικητικός, ανυποχώρητος σε ότι αφορά τον «μακεδονισμό» του και τις σχέσεις του με την Ελλάδα⁴. Δεν είναι τυχαίο ότι ο Αλβανός ιστορικός Shaban Prikti κατηγορήσε το Hristo Andonovski και πλειάδα ιστορικών της γειτονικής χώρας ότι κατά τη διάρκεια ερευνη-

3. Το MANFRED WÖRNER FOUNDATION που δρα στην Βουλγαρία σε μια μελέτη 2007-2008 (με συμμετοχή εξεχόντων Βουλγάρων επιστημόνων όπως της Z. Antonova, P. Atanasov, B. Botev, Z. Georgiev, B. Dimtrov, V. Iliev, M. Milanov κ.α.) υπό τον τίτλο: «Η βουλγαρική πολιτική απέναντι στην Δημοκρατία της Μακεδονίας», αφού απορρίπτει τους ισχυρισμούς περί «μακεδονικού έθνους και γλώσσας», τονίζει ότι μια μεγάλη μερίδα του πληθυσμού της γειτονικής χώρας (σλαβικού πληθυσμού) αυτοπροσδιορίζεται ως βουλγαρική παρά τον εικονικό «αντιβουλγαρικό μακεδονισμό» έχει διπλή εθνοτική αυτογνωσία και ότι οι περισσότεροι της μερίδας αυτής ομιλούν καθαρά βουλγαρικά και όχι την παραφθαρμένη-τεχνητή «σερβίζουσα» βουλγαρική διάλεκτο που αυτοαποκαλείται «μακεδονική». MANFRED WÖRNER FOUNDATION με συνεργασία του ΕΘΝΙΚΟΥ ΙΣΤΟΡΙΚΟΥ ΜΟΥΣΕΙΟΥ ΣΟΦΙΑΣ, ΕΚΔΟΣΙΣ NI PLUS, σελ. 14 κ' εξής.

4. Δορυφορικό κανάλι Σκοπίων «MTV SAT», 8/9/2008 ώρα Ελλάδος 10:30 μ.μ. Σε διάφορα ποιήματα που αναγνώστηκαν για την επέτειο, τονίστηκαν ιδιαίτερα ότι τα 3 τμήματα της Μακεδονίας πρέπει να ενωθούν. Αναφέρθηκαν οι Salonica (Θεσσαλονίκη),

τικών εργασιών από το 1979 και μετά στα ιστορικά αρχεία του Tetovo και του Krusovo μετέγραψαν τα αλβανικά και ελληνικά έγγραφα στο κυριλλικό αλφάβητο, προκειμένου να αποδειχθεί ότι οι αλβανικές και βλάχικες κοινότητες των περιοχών αυτών χρησιμοποιούσαν το κυριλλικό αλφάβητο⁵. Ένα μικρό δείγμα της συμπεριφοράς και της μεταχείρισης των μειονοτήτων της γειτονικής χώρας με απώτερο σκοπό να εξαφανιστεί κάθε στοιχείο που να αναδεικνύει κάτι διαφορετικό από αυτό που επιθυμούν οι ιθύνοντες της γείτονος να παρουσιάσουν ως «μακεδονικά μακεδονικό»⁶ στερώντας αυτούς τους όρους από το εθνοτικό ελληνικό περιεχόμενο το οποίο δικαιοματικά και ιστορικά είχαν. Ένα επίσης χαρακτηριστικό παράδειγμα ανηλεούς «δημοκρατικής» αντιμετώπισης της γειτονικής χώρας που δεν εκμεταλλεύτηκε έως τώρα η ελληνική πλευρά (παρότι οι

το Kutles (Βεργίνα), Pella και το Belomore (άσπρη θάλασσα-Αιγαίο που δεν είναι άλλη από την βουλγαρική ορολογία της εποχής του Μακεδονικού Αγώνα) και φυσικά ο Μέγας Αλέξανδρος ως ο ήρωας και ο πρόγονος των γειτόνων. Ας μη ξεχνούμε την ελληνική καταγωγή του Gruenski του οποίου ο παππούς ο Νικόλαος Γκουϊός από την Αχλάδα Φλωρίνης (Krusoradi η παλαιά ονομασία) πολέμησε στο αλβανικό μέτωπο, τραυματίστηκε σοβαρά και πέθανε σε στρατιωτικό νοσοκομείο. Ο γιος του και πατέρας του Gruenski κατέφυγε κατά την διάρκεια του εμφυλίου στη γειτονική χώρα λόγω των πολιτικών του πεποιθήσεων αριστερίζουσας κατεύθυνσης. Χιλιάδες παιδιά «βρέθηκαν» στη γειτονική χώρα είτε με τη θέληση των γονέων τους είτε στην κυριολεξία δια της βίας, θύματα μιας άφρονος πολιτικής αντιπαράθεσης, για να δημιουργηθεί αργότερα η ραχοκοκαλιά και η αιχμή του δόρατος των Σκοπίων για να καταδειχθεί ότι υπήρχε και υπάρχει «μειονότητα» στην Ελλάδα που καταπιέζεται και πρόγονοι αυτής εκδιώχθηκαν από τις ελληνικές αρχές την περίοδο '46-'49. Βλέπε την ανατύπωση της εκδόσεως του 1949 της εφημερίδας «ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΦΩΣ» με τίτλο «ΔΩΣΤΕ ΜΑΣ ΠΙΣΩ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΜΑΣ», Γεωργίου Μανούκα, *Παιδομάζωμα, το μεγάλο έγκλημα κατά της φυλής, του ιδίου, Παιδομάζωμα, η αγωγή και η διδασκαλία των απαχθέντων Ελληνοπαίδων* που αποτελούν ανατυπώσεις του 1969.

5. Shaban Prikiti, *Shqipetaret e Tetoves*, Tirane 1994, σελ. 118-120.

6. Ζήτση Φιρμιλιανού Σκοπίων, Φάκελος I-V: «Αλληλογραφία», Φάκελος V-IX, αρ. επιστ. 14. Με βάση το χαρακτήρα των μεταφράσεων και των υπολοίπων σημειώσεων του Φακέλου, η επιμελής αρχαιοθέτηση έγινε από τον Αρχιμανδρίτη τότε Μεγ. Αργεοφύλακα Ιωακείμ Φυρόπουλου μετέπειτα μητροπολίτη Πελαγονίας. Τέτοια έγγραφα θα πρέπει να σώζονται και στα αρχεία της Μητρόπολης Σκοπίων, αν και το Τιτοϊκό καθεστώς είχε φροντίσει να εξαφανίσει ή να αλλοιώσει οποιοδήποτε εκκλησιαστικό έγγραφο από τα μοναστηριακά και επισκοπικά αρχεία που αποδείκνυε την ελληνική επιρροή και ιστορία στα εκκλησιαστικά πράγματα της «Αρχιεπισκοπής Αχριδών (χαρακτηριστικό παράδειγμα της «ιστορίας» που γράφεται στη γειτονική χώρα).

σκοπιανοί έθεσαν θέμα «Μακεδονικής Εκκλησίας») είναι και η περίπτωση του πραγματικού και νόμιμου Αρχιεπισκόπου Αχρίδος Ιωάννου⁷.

Ο καθηγητής Τρίτος ασχολήθηκε επισταμένα με το θέμα του Ιωάννη και θα ήταν χρήσιμο να αναφέρουμε κάποια στοιχεία για να γίνει αισθητό το τι ακριβώς συμβαίνει και στον εκκλησιαστικό τομέα στη γειτονική χώρα⁸ (στο παράρτημα παρουσιάζονται 18 ανέκδοτα έγγραφα που αναδεικνύουν ανάγλυφα τα τελευταία γεγονότα στην «Εκκλησία» των Σκοπίων, 3 ανέκδοτα έγγραφα που αναφέρονται στη φυλάκιση του Ιωάννη και τέλος η συνέντευξη, στην εφημερίδα «Pravoslavlje» του Σερβικού Πατριαρχείου, του Ιωάννη, όπως τα αναφέρει ο καθ. Τρίτος στα βιβλία του). Το 1945 στην Αΐκληρολαϊκή συνέλευση της στρατιωτικής λέσχης των Σκοπίων το τιτοϊκό καθεστώς, με το πιστόλι στον κρόταφο, δημιούρησε την «μακεδονική» εκκλησία με τον τίτλο «Αγία Κλημεντιανή Αρχιεπισκοπή Αχρίδος».⁹

Για να γίνει κατανοητό το μέγεθος της κρατικής παρέμβασης, να τονίσουμε ότι ενώ το καθεστώς υλοποιούσε την ιδέα της «μακεδονικής εκκλησίας», τοποτηρητής του θρόνου της Σερβίας που χήρευε ήταν ο επίσκοπος Σκοπίων Ιωσήφ, ο οποίος δεν είχε προλάβει να γίνει «Μακεδόνας» και κατηύθυνε τις αποφάσεις του Πατριαρχείου εναντίον της κρατικής «μακεδονοποιητικής» παρέμβασης. Το Πατριαρχείο της Σερβίας παρά τις πιέσεις του Τίτο, κήρυξε εντέλει το 1967 σχισματικό αυτό το εκκλησιαστικό παραμόρφωμα της «μακεδονικής εκκλησίας» με βάση το κανονικό δίκαιο¹⁰. Ο ισχυρισμός εξάλλου των σκοπιανών ιστορικών ότι η εκκλησία τους είναι συνέχεια της Αρχιεπισκοπής Αχρίδας είναι έωλος και φαιδρός γιατί¹¹:

1. Η Αρχιεπισκοπή Αχρίδας δεν ήταν ποτέ εθνική εκκλησία, αφού

7. Εφημερίδα «Απογευματινή» Τρίτη 17 Ιουνίου 2008, σελ. 14, με τίτλο: «Αχρίδος και Σκοπίων Ιωάννης: Είμαι υπό διωγμόν», σελ. 14-15.

8. Μιχαήλ Γ. Τρίτος, *Νεώτερες εξελίξεις στην σχισματική εκκλησία των Σκοπίων*, Εκδόσεις Βάνιας, Θεσσαλονίκη 2004, ΑΝΩΤΑΤΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΒΕΛΛΑΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ, ΒΕΛΛΑ, ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΕΠΙΤΗΡΙΔΑ, ΤΟΜΟΣ Δ΄, Μιχαήλ Γ. Τρίτος, *Το μαρτύριο και η μαρτυρία του Αρχιεπισκόπου Αχρίδος Ιωάννου*, ανάπτυπο, Βέλλα, Ιωαννίνων 2007.

9. Χρυσανθόπουλου Μιχαήλ, *Αχρίδα, Ιστορική διαχρονική πορεία*, σελ. 116 κ'ε.

10. Η Gelzer, *Der Patriarchat von Achrida*, Leipzig 1902, σελ. 32 κ'ε.

11. Μιχαήλ Γ. Τρίτος, *Νεώτερες εξελίξεις στην σχισματική εκκλησία των Σκοπίων*, Θεσσαλονίκη 2004, σελ. 8.

ποτέ δεν υπήρχε ταύτιση με την πολιτική υπόσταση κανενός σλαβικού κράτους.

2. Δεν ιδρύθηκε με απόφαση εκκλ. Συνόδου, αλλά με αυτοκρατορική εντολή, η οποία δεν επικυρώθηκε ποτέ από το Πατριαρχείο, αλλά αναγνωρίστηκε de facto.

3. Δεν είχε ποτέ «μακεδονικό» χαρακτήρα, γιατί το ποίμνιο της ήταν μικτό: ελληνικό, βουλγαρικό, σερβικό. Εξάλλου όλοι οι Αρχιεπίσκοποι Αχρίδας πλην του Ιωάννου, ήταν Έλληνες που προωθούσαν την ελληνική γλώσσα και παιδεία.

Για να έχουμε θετικά σ' αυτό το θέμα αποτελέσματα στο μέλλον, εκτός από την επιβεβλημένη ελληνική εκκλησιαστική ανάμειξη για την αποκατάσταση της ενδο-ορθοδοξιακής ηρεμίας και κανονικότητας, συμφωνούμε με τον καθηγ. Τρίτο που τονίζει¹²:

1. Το επίσημο κράτος να αφήσει ελεύθερη την Εκκλησία να επιτελέσει το λυτρωτικό και σωτηριαλογικό της έργο.

2. Η Εκκλησία των Σκοπίων να αναγνωρίσει ως αντιεκκλησιαστικές και αντικανονικές τις ενέργειές της από το 1944 και εξής και να ζητήσει συγγνώμη από την Εκκλησία της Σερβίας, για όσα άτοπα μέχρι σήμερα έπραξε σε βάρος της.

3. Να δεχθεί την ονομασία της πάλαι ποτέ διαλαμψάσης Αρχιεπισκοπής Αχρίδος και όχι Μακεδονίας, γιατί σε αντίθετη περίπτωση, δεν πρόκειται να αναγνωρισθεί ούτε από το Οικουμενικό Πατριαρχείο ούτε από την Εκκλησία της Ελλάδος.

Ο Gruenski «παιζει» πολύ καλά το χαρτί του διεκδικητικού «μακεδονισμού» με τον άριστα κρυμμένο σλαβίζοντα βουλγαρισμό, γιατί αυτή η φάση του «μακεδονικού» ζητήματος όπως παρουσιάζεται από τη γειτονική χώρα είναι η σύγχρονη και αναγεννημένη έκφραση του βουλγαρικού διεκδικητισμού¹³. Φυσικά τα γεωπολιτικά παιχνίδια καλά κρατούν, το διαίρει και βασιλεύει κυριαρχεί και οι κάθε είδους σωτήρες και προστάτες

12. Μιχαήλ Γ. Τρίτου, «Νεότερες εξελίξεις στη σχισματική εκκλησία των Σκοπίων», Θεσσαλονίκη 2004, σελ. 18

13. Manfred Wörner Foundation, Balgarskata politika sprjamo Republika Makedonija, σελ. 55 κ'ε.

των μικρών και «αδικημένων» «εθνών» υπαρχόντων ή μη, υποβοηθούν αυτές τις ενέργειες¹⁴.

Ο Gruevski και ο κάθε Gruevski θα εκμεταλλευτεί στο έπακρο το βέτο της Ελλάδος για να «ηρωποιηθεί» στα μάτια των κατοίκων της γείτονος, αλλά και διεθνώς, ότι ενώ πληροί η «χώρα» του τα «κριτήρια» για πλήρη ένταξη στο NATO και την ΕΕ, ότι αυτή η «χώρα» είναι «φτωχή» χωρίς στρατό και μεγάλο «πληθυσμό», η Ελλάδα εναντίον «πάσης λογικής» της φράσσει το δρόμο αυτό¹⁵.

Από τον «μακεδονίζοντα» βουλγαρισμό της εποχής της εξαρχίας και του Μακεδονικού Αγώνα είχαμε σταδιακά τον αριστερίζοντα και δεξιζοντα «βουλγαρικό μακεδονισμό» της ΒΜΟΡΟ (εσωτερική μακεδονο-θρα-

14. Είναι γνωστοί οι 4 από τους επιφανέστερους στην πολιτική ζωή των ΗΠΑ σύμβουλοι του Τζον ΜακΚέιν και του Τ.Μπους που πατρωνάρουν όλες τις ενέργειες των Σκοπιανών. Ο Randy Schennemann είναι ο οικονομικός σύμβουλος του ΜακΚέιν και συντονιστής της αντιπολίτευσης του «ελληνικού λόμπυ» και της προώθησης των σκοπιανών θέσεων μέσω της εταιρείας ORION STRATEGIES που ίδρυσε ο ίδιος. Η εταιρεία είχε δεχθεί αμοιβή 300.000 δολαρίων από την οργάνωση «Ynited Madeconian and Diaspora», πρόεδρος της οποίας είναι ο Meto Koloski. Ο Mike Lafirovski είναι πρόεδρος της εταιρείας Nortel, μέλος της επιτροπής Telecom Advisory Committee και σύμβουλος του Μπους. Ο Lawrence Butler πρώην πρέσβης των ΗΠΑ στα Σκόπια και πρώην βοηθός υφυπουργός εξωτερικών. Τα ίχνη του εντοπίζονται σε πολλές ενέργειες της σκοπιανής ηγεσίας εναντίον της Ελλάδας. Ο Edward P. Joseph είναι αναλυτής και συνεργάζεται με τον ινστιτούτο Brookings του οποίου βασική ιδέα και συμβολή ήταν ο αλυτρωτισμός, πράγμα που το βιώνουμε με τις «αξιώσεις» των γειτόνων για αναγνώριση «μακεδονικής» (sic) «μειονότητας» στην Ελλάδα, επιστροφή περιουσιών, εδαφικών αλλαγών κ.ο. (Προσπάθειες για τη δημιουργία θέματος «μειονοτικού» έγιναν στις 20/7/2008, στη Μελίτη Φλωρίνης με συμμετέχοντες από τα Σκόπια υπό τη σημαία του «Παγκόσμιου Μακεδονικού Κογκρέσου» του Petron με ανύπαρκτα αποτελέσματα προς πλήρη απογοήτευση των διοργανωτών. Να τονίσουμε ότι σπουδαίο ρόλο στον «αυθόρμητο πατριωτισμό» των Σκοπίων παίζει και η ύπαρξη της αμερικανικής βάσης CAMP BONDSTEFΛ στο Urosevac του νότιου Κοσσυφοπεδίου, η οποία απέχει 149 χλμ από τα ελληνικά σύνορα και 26 χλμ από την πόλη των Σκοπίων. Σε έκταση 3.865 στρεμμάτων φιλοξενεί 9.000 Αμερικανούς στρατιωτικούς, το εσωτερικό οδικό δίκτυο της έχει μήκος 25 χλμ και είναι η πρώτη διακρατική βάση, η οποία εκτείνεται στο έδαφος δύο «κρατών» των Σκοπίων και του Κοσσυφοπεδίου, και έχει τη διαρκή επιτήρηση εκτός των Βαλκανίων και της Ανατ. Μεσογείου και τον πετρελαιο-αγωγό AMBO που θα διέλθει μέσω Σκοπίων (ο διοικητής της βάσης είναι ο Αμερικανός ταξίαρχος Douglas Earhart).

15. «MTV SAT», Επίσημα δελτία ειδήσεων 03, 04, 05, 06, 07, 08/9/2008 με δηλώσεις

κική επαναστατική οργάνωση) τον ακραίο δολοφονικό «μακεδονισμό» της ΒΜΡΟ του Μιχαήλον στη Βουλγαρία¹⁶ τον «σερβίζοντα» ή «σερβοκινούμενο» (ή «σερβικής εμπνεύσεως») «μακεδονισμό» στη Γιουγκοσλαβία του μεσοπολέμου (που λεγόταν τότε Βασίλειο Σέρβων, Κροατών και Σλοβένων) και αμέσως μετά τον «σλαβικο-κομμουνιστικό» «μακεδονισμό» του νότου της Γιουγκοσλαβίας του Τίτο και σήμερα τον «μακεδονικό μακεδονισμό» σλαβικής κατασκευής και κατεύθυνσης¹⁷ παρά τις φιλότι-

Gruevski.

16. Albert Londres, *Κομιτατζήδες ή η τρομοκρατία στα Βαλκάνια κατά την περίοδο του μεσοπολέμου*, Αθήνα 2008, Στο «Έθνος της Κυριακής», 3/8/2008, στο σχετικό άρθρο παρουσιάζονται οι ναζιστικές ρίζες της ΒΜΡΟ, η συμμαχία με τη Ustasi και τις εκκαθαρίσεις υπό την καθοδήγηση του αρχηγού των SS Χάινριχ Χίμλερ. Μετά την ήττα του Άξονα και με την κάλυψη των δικτύων των Ustasi και του Βατικανού, ο Μιχαήλον μετοίκησε στη Ρώμη απ' όπου συνέχισε να κατευθύνει τον σλαβικό αλυτρωτισμό. Το 1950 εκδίδεται στις ΗΠΑ στην αγγλική γλώσσα βιβλίο του με τίτλο «Macedonia: A Switzerland in the Balkans, Μακεδονία η Ελβετία των Βαλκανίων», στο οποίο προβάλλει ένα όραμα πολυεθνικού κράτους με ηγέτιδα εθνική ομάδα τους «Μακεδόνας» σλαβοβουλγαρικής απόκλισης. Αυτό εν μέρει πραγματοποιήθηκε με την ανεξαρτητοποίηση των Σκοπίων. Ο Μιχαήλον συνέχισε ως ηγέτης του «Μακεδονικού Απελευθερωτικού Κινήματος» (MLM) με την υποστήριξη της «Μακεδονικής πατριωτικής οργάνωσης» ΗΠΑ και Καναδά της πιο σημαντικής «αλυτρωτικής» και «επεκτατικής» οργάνωσης των Σκοπίων και της διασποράς των προωθώντας πάντα το όραμα της «ΜΕΓΑΛΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ». Ο Μιχαήλον πέθανε στο κρεβάτι του το 1990 στη Ρώμη λίγους μήνες πριν από τη διάλυση της Γιουγκοσλαβίας. Είναι σημαντικό ότι το παρών καθεστώς των Σκοπίων και ιδιαίτερα το κόμμα ΒΜΡΟ που φέρει το ίδιο όνομα με την οργάνωση στην οποία αφοσιώθηκε ο Μιχαήλον (παρά τις όποιες προσπάθειες να αποκηρυχθεί λόγω «δεξιού» παρελθόντος του) επαναφέρει την ιδεολογία του σλαβίζοντος παν-μακεδονισμού (με κρυμμένο ακραιφνή βουλγαρισμό όπως τονίστηκε και πιο πάνω ότι είναι η σύγχρονη έκφραση του βουλγαρικού διεκδικητισμού). Αυτό εξηγεί την εμμονή με τη λεηλασία των ελληνικών μακεδονικών συμβόλων και τους ισχυρισμούς του Gruevski περί «Μακεδονικής» μειονότητας στην Ελλάδα.

17. Σε αυτόν εντάσσεται και η προσπάθεια «επανεκδόσης» του Abecedar του 1925. Γι' αυτή την «εκδοτική» παρουσίαση υπήρχε μια αξιόλογη βιβλιοκρισία από τον Βασίλειο Κ. Μπακούρο το Φεβρουάριο του 2008, ο οποίος βάζει κάποια πράγματα σε σωστή βάση όσον αφορά την ντοπολαλιά των σλαβόφωνων Ελλήνων της Μακεδονίας και την προσπάθεια σύνδεσής της με την γλώσσα των Σκοπίων, η οποία αποτελεί «γλωσσικό» κατασκευάσμα, στην περιοδική έκδοση «Τρίτο Μάτι». Επίσης για το ίδιο θέμα έχει γράψει και ο Ιάκωβος Μιχαηλίδης στο «Μειονοτικές ευαισθησίες και εκπαιδευτικά προβλήματα: Η περίπτωση του Abecedar στο: Γλώσσες, Αλφάβητο και εθνική ιδεολογία στην Ελλάδα και τα Βαλκάνια. Επιμέλεια Κωνσταντίνος Τσιτσελίκης,

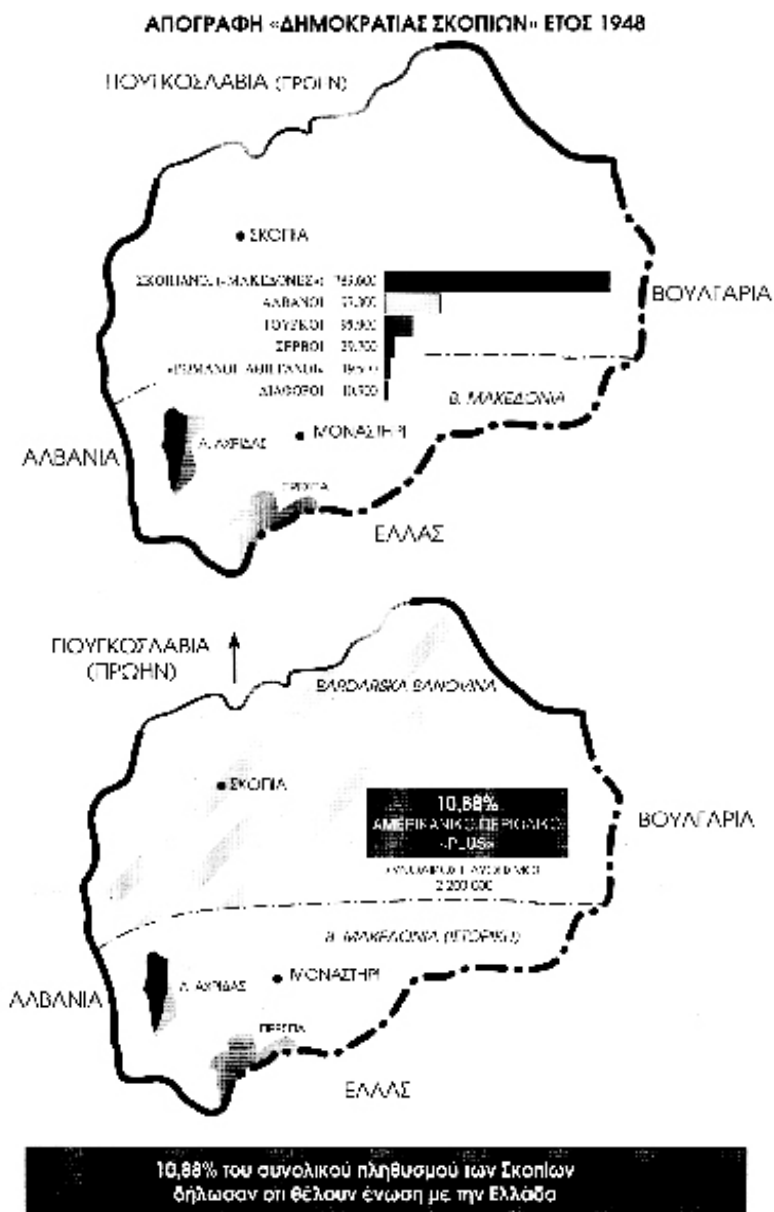
μες προσπάθειες των ιθυνόντων (σε όλους τους τομείς) της γείτονος να αποσλαβοποιήσουν το παρελθόν των κατοίκων της χώρας (μια πραγματικά σχιζοφρενική κατάσταση), όπως δε δίστασαν να αποελληνοποιήσουν κάθε τι το μακεδονικό με εξόφθαλμες επιστημονικές επιφάσεις. Πρόκειται για απίστευτης φαιδρότητας θεωρίες. Γι' αυτό τονίζουν ότι η κόκκινη γραμμή της χώρας είναι η διατήρηση της εθνικής ταυτότητας (sic), γλώσσας και κουλτούρας. Θα ήταν αφέλεια να υποστηριχθεί ότι υπάρχει περίπτωση το γειτονικό κράτος να «αποδεχθεί» «γεωγραφικό ονοματολογικό» προσδιορισμό, ακριβώς για τους παραπάνω λόγους. Η γείτονα χώρα διεκδικεί ολόκληρη την μακεδονική ιστορία και την έχει πλήρως τα τελευταία (10) χρόνια οικειοποιηθεί.

Η Ελλάδα αμύνεται χωρίς να μπει στην ουσία του προβλήματος και να θελήσει να προστατεύσει τους πραγματικούς Μακεδόνες, εκτός των συνόρων της (την ελληνική εθνική μειονότητα), τον πραγματικό Μακεδονικό πολιτισμό, αρχαίο, βυζαντινό και νεώτερο που τον καταστρέφουν οι γείτονες συστηματικά, «μακεδονοποιώντας» τον «σλαβικά», παρουσιάζοντάς τον ως καθαρά «μακεδονικό» σε όλο τον κόσμο¹⁸. Και έτσι οι παραχαράκτες φαίνονται ως νόμιμοι συνεχιστές της «μακεδονικής» ιστορίας και πολιτισμού, ισχυριζόμενοι ότι η ελληνική προπαγάνδα ανά τους

Αθήνα 1999, σελ. 141, Ν. Ανδριώτη, Το ομόσπονδο κράτος των Σκοπίων και η γλώσσα του, Θεσσαλονίκη, 1992, Otto Kronsteiner, The collapse of Yugoslavia and the future prospects of the Macedonian literary language (a late case of glossotommy?), Wien 2004.

18. Σε εκπομπή στις 21/8/2008 στο κρατικό κανάλι MTV SAT (είναι και δορυφορικό) με τίτλο «Glasot na Narodot» (η φωνή του έθνους), υπεύθυνος της οποίας είναι ο Μ. Tomić, είχαν κληθεί ο Oginar ομογενής από τις ΗΠΑ, η περίφημη Markus φιλόλογος-ιστορικός και ο καθηγητής ιστορικός-αρχαιολόγος Iljon και υποστηρίχθηκε ότι το έθνος των Ελλήνων δεν υπήρξε ποτέ, ότι οι Έλληνες δεν είχαν καθόλου πολιτισμό ούτε γλώσσα και έκλεψαν την ιστορία των σκοπιανών («Μακεδόνων»), επίσης ότι η γλώσσα του Μ. Αλεξάνδρου ήταν η σκοπιανή και πρέπει να διεξαχθεί αγώνας να ξαναγραφεί η ιστορία από την αρχή. Στην ίδια εκπομπή έγινε εκτεταμένη αναφορά σε έκδοση (πρόσφατη) του Ιδρύματος Μουσείου Μακεδονικού Αγώνα (κέντρο έρευνας Μακεδονικής ιστορίας και τεκμηρίωσης) με τίτλο: «Μακεδονικές ταυτότητες στο χρόνο, Διεπιστημονικές προσεγγίσεις», Επιμέλεια Ιωάννης Στεφανίδης, Βλάσσης Βλασίδης, Ευάγγελος Κωφός, λέγοντας ότι οι Έλληνες αρχίζουν να παραδέχονται «μακεδονική ταυτότητα» ίσως για πρώτη φορά. Από προσεκτική μελέτη όμως του πονήματος που είναι πράγματι αποστασιοποιημένο από την καθιερωμένη γνωστή ιστοριογραφική ελληνική καταγραφή, εξάγεται αβίαστα το συμπέρασμα ότι καταδεικνύεται το παράδοξο της σκοπιανής «μακεδονικής» εμμονής που δεν έχει ιστορική βάση και τεκμηρίωση και παρουσιάζεται ανάγλυφα το εγχείρημα του γειτονικού κράτους που έχει παραβιάσει κάθε κανόνα δεοντολογίας σε κάθε τομέα προς υποστήριξη των θέσεων του.

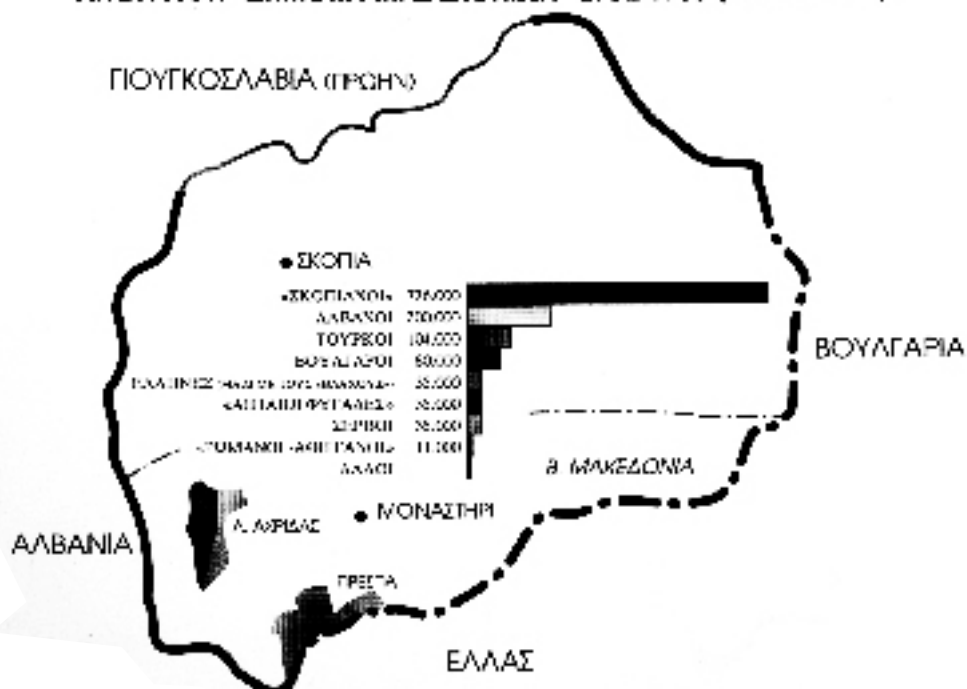
αιώνες είχε συσκοτίσει την «μακεδονική» ιστορία και αυτοί ελέω Θεού είναι οι ιθύνοντες να την «καθαρίσουν», να την «αποκαταστήσουν» και να την επιδείξουν όπως «πραγματικά» είναι, γιατί όπως ισχυρίζονται το ιστορικό, ιστοριογραφικό, πολιτισμικό, γλωσσικό, νομικό δίκαιο είναι με το μέρος τους.

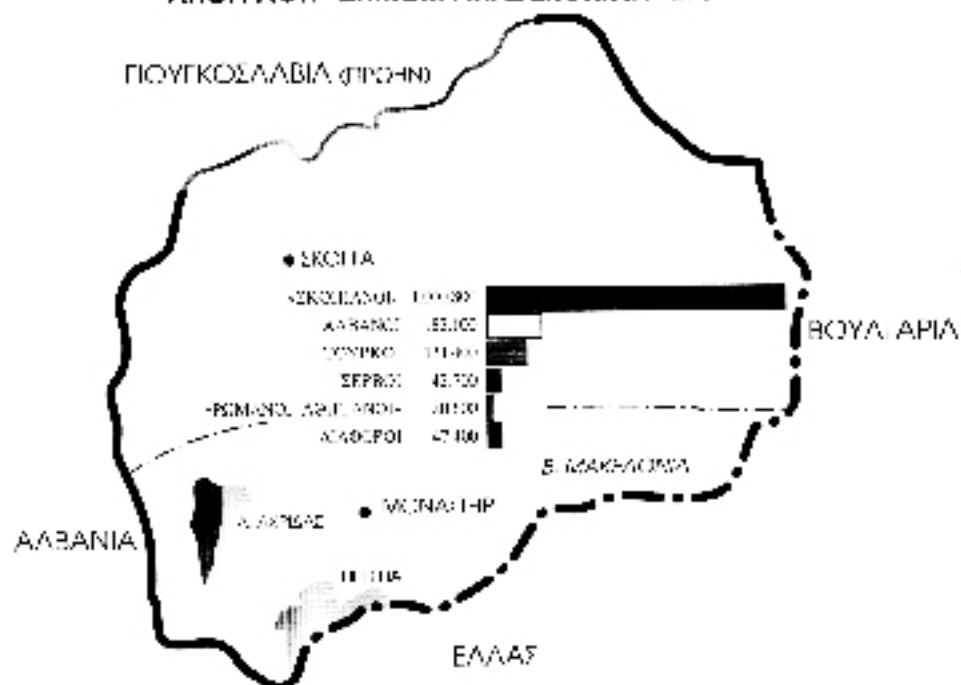
ΕΠΙΣΗΜΟ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΟ ΕΝΤΥΠΟ 1953

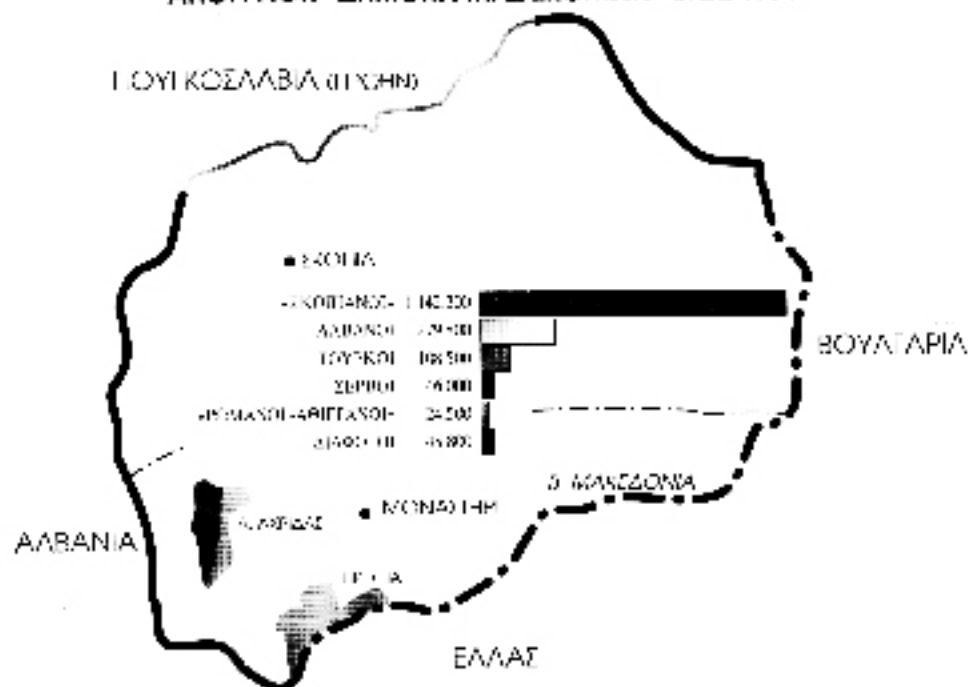
ΑΠΟΓΡΑΦΗ «ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΣΚΟΠΙΩΝ» ΕΤΟΣ 1960 (ΑΝΕΠΙΣΗΜΗ)

ΑΠΟΓΡΑΦΗ «ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΣΚΟΠΙΩΝ» ΕΤΟΣ 1961

ΑΠΟΓΡΑΦΗ «ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΣΚΟΠΙΩΝ» ΕΤΟΣ 1971

ΑΠΟΓΡΑΦΗ «ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΣΚΟΠΙΩΝ» ΕΤΟΣ 1981-1990 (ΑΝΕΠΙΣΗΜΗ)

